

maatte blive nedsat, om at tage denne Tanke under Overveielse, ligesom den jo allerede er bleven berørt. Jeg maa maasse tilføie, at skulde den ærede Kultusminister bestemt stille sig derimod, saaledes at Lovens Vedtagelse og Fremkomst blev afhængig af, at det blev udeladt, ja, saa maatte det naturligtvis fra min Side opgives, men jeg anser det at være fuldstændig i sin Orden, at det bliver optaget, og det saameget desto mere, som Forholdene stille sig saaledes i Praxis, at Præster, der have mange Sognebaandsløfere, ere reiste til dem for at komme til at holde Altergang for dem, og for Altergang er Kirken bleven aabnet; men da det dog syntes Altergæsterne at være altfor lidt, og Præsten ikke turde benytte Kirken til at holde Gudstjeneste eller prædike, have de holdt Gudstjeneste i Gaardene, og fra Gaardene ere de gaaede ind i Kirken og have holdt deres Altergang. Det er et Forhold, der visse- lig ikke er gaanske i sin Orden, og til hvis Forandring jeg med Glæde skal give min Stemme. Jeg kan ikke nu ved første Behand- ling gaa ind paa Enkeltheder af Forslaget. Der er kun en Bemærkning, jeg skal tillade mig ved § 1. Naar der nemlig er Tale om Sognepræsten, og der først i § 5 bliver Tale om Kapellaner pro loco, med Hensyn til hvilke det skal være at bestemme af Bis- koppen, hvorledes Forholdet skal være, om de skulle have den samme selvstændige Udgang som Sognepræsten eller ikke, da tør jeg ikke sige, hvorledes dette Forhold bør være i og for sig; men det forekommer mig ikke at være rigtigt at overlade Bestemmelsen til Biskoppen. Det maa overlades til Ministeren; thi ellers vilde Følgen blive, at Kapellanerne pro loco i et Stift faae en Ret, som de ikke ville faae i et andet Stift. Med Hensyn til den meget omtalte § 8, som siger, at Flertallet af de stemmeberettigede Medlemmer af en Sogne- menighed kunne ved en af dem underkrev- n Udtalelse begjære, at der gives en anden af Folkekirken Præster Velighed til at præ- dike, da staar der slet ikke talt om, hos hvem de skulle begjære det. Maasse de ærede For- slagsstillere ville sige mig, hvad deres Me- ning er i denne Henseende. Med Hensyn til den sidste Paragraf maa jeg henholde mig til,

hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgfreds (Casfe) har sagt om liturgisk Guds- tjeneste, og skal dertil føie, at, naar der staar: „i nogen særlig Forenings eiendommelige Anliggender“, saa maa dette Ord „særlig“ vistnok forandres til „kirkelig“, thi der er mange særlige Foreninger, der efter min Me- ning paa ingen mulig Maade taale at komme ind ad Kirkedøren. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Forslaget.

Søgsbro: Det kan jo kun glæde at høre den overmaade fredelige Behandling, dette Lovforslag har faaet i Sammenligning med den, der blev det tidligere tildele, og navn- lig maa jeg udtale min Tak til det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther) for den Maade, hvorpaa han har stillet sig til Forslaget. Det forekommer mig at vidne om, at de Grunde, der bleve frem- førte ved den forrige Sags Behandling, ikke have været gaanske uden Virkning paa ham. Det er nemlig aldeles klart, at, vilde det ærede Medlem indtage det Standpunkt, han indtog ved Behandlingen af den forrige Sag, saa maatte nærværende Forslag, for at tiltrædes af ham, kun gaa ud paa, at Statens Kirker overlodes til Folkekirken Brug, men at det iøvrigt blev dens Sag selv at bestemme, hvor- ledes den vilde benytte disse Bygninger. Det maatte være Noget, vi ikke efter Grundloven kunde tage Bestemmelse om uden at gribe ind i Folkekirken Rettigheder, berøve den den Troesfrihed, som vi unde andre Samfund o. s. v. Det har glædet mig meget, at det ærede Medlem er kommen bort derfra og kan stemme for nærværende Lovforslag, ja anbefale at gaa endnu videre i Ordningen af Kirken indre Anliggender, end her er flet. Det maa desuden erindres, at der i dette Forslag er ad- skillige Bestemmelser, der tidligere have været Stridspunkter imellem en Minister, paa hvis Mening i saadanne Sager det ærede Medlem dog maasse lægger ikke ringe Vægt, og Rigsdagen, idet Ministeren mente, at de ikke vedkom Rigsdagen, men denne mente det Modsatte. Det ærede Med- lem har altsaa heller ikke nu Betænkelse ved at gaa imod denne Minister og slutte